

Farní měsíčník

Prosinec 2022 ● číslo 12 ● 27. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

*Gloria
in excelsis Deo*

Poklekněme a na kolena před jesličkami jeho, chvalme nebeského Syna, Ježíše přemilého. S duchy nebes: „Svatý“ pějme, slávu jemu provolejme, ať se spojí nebe, země k chvále Pána našeho, ať tvor každý hlásá, všechna milost, spása že je od něho!

(Kancionál)

JEŽÍŠ KRISTUS – DAR VŠECH DARŮ

Vánoce jsou svátky darů a dárků. Lidských darů i Božího daru. Boží lásky. Naše dárky pod stromečkem jsou vyjádřením lásky. A jako takové odkazují k největšímu daru spásy v Ježíši Kristu. Ježíšův příběh, který začíná o Vánocích v betlémské stáji, je podle Bible největším darem, který svět, lidstvo, každý z nás mohl kdy dostat. Darem všech darů, obdarováním všech obdarování. Spasení není z vás, je to Boží

dar, říká Písmo. Proto Bůh nabízí všem lidem, celému světu, záchranu. Záchranu z hříchu, smrti, pomíjitelnosti. Z těch věcí, které na nás doléhají jako důsledky naší nedokonalosti. Z Boží strany přichází něco naprosto nečekaného: Mocný a spravedlivý Bůh mezi nás posílá svého jediného Syna. Nejen betlémské narození, ale celý Ježíšův život je klíčovým Božím darem pro všechny lidi. Ježíšova kázání, uzdravování, příklon k slabým a zavrženým... Ježíšova smrt na kříži a slavné vzkříšení z mrtvých. Ježíš Kristus prošlapal všem lidem cestu k životu. K plnému životu a věčnému životu. K životu před Bohem. A tato příležitost přichází k lidem jako dar. Jestliže, člověče, přijmeš tento Ježíšův příběh za klíč ke své životní orientaci, dostaneš něco naprosto jedinečného: Odpuštění i těch nejhlubších a nejskrytějších hříchů. Smíření s Bohem. Pravdivý, přečte však nadějný vhléd do svého života, do svých vztahů. Slib nekončící radosti v Božím království po pozemské smrti. Pozor, i tento dar je možno odmítnout. Pán Bůh ho nevnucuje. Člověk má vnitřní svobodu povědět: Žádné dary nepotřebuji, stačím si sám. Bible označuje takový postoj za pýchu a varuje před velmi neblahými důsledky, které přinese.

A nakonec si položíme otázku: Proč mají Vánoce i v naší ateistické zemi tak hluboké kouzlo? Nabízejí prostor pro vyjádření lásky: Uděláme si na nejbližší čas, vzájemně si dáváme dárky. Vánoce mají v tomto ohledu v sobě ukryt obrovský potenciál. Pokud si je nezkažíme něčím, co jsme si popsali výše, naše obdarované děti a vnoučata nejlépe pocítí, že všechny ty dárky si nevysloužily tím, jak byly hodné. Že je dostaly prostě proto, že jsou milovány.

Tedy užijme si začínající Vánoce. I s atmosférou, která je pro některé z nás někdy až příliš sladká a kýčovitá. Užijme si to, protože všude tam, kde se dárkem vyjadřuje skutečná láska, skutečný zájem, všude tam zažíváme odkaz na onen největší dar: Že totiž Bůh tak miloval svět, že daroval svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Pane Bože, těšíme se na dárky, které dostaneme, i na ty, které dáme. Nikdy však nemůžeme dostat více, než jsme dostali v příběhu Ježíše Krista, který začal v betlémské stáji. Děkujeme ti za něj.

**Milí farníci,
Vánoce prožité v blízkosti Ježíše a Boží požehnání do následujícího roku vám přejí a vyprošují vaši kněží mariáni a redakce.**

DUCHOVNÍ SLOVO

VYHLÍŽEJ O TĚCHTO VÁNOCÍCH JEŽÍŠE

„... uviděl dítě ... klaněl se mu...“ (Mt 2, 11)

Mudrci si nemohli představit pokornější situaci, než v jaké se narodil Ježíš. Max Lucado to líčí obrazem: „Tvrdá zem, tu a tam seno. Na stropě pavučiny. Marie hledí do tváře Synu, svému Pánu, Jeho Veličenstvu. Člověkem, jenž v tom okamžiku nejlépe chápe, kdo je Bůh a co dělá, je nedospělá dívka. Připomíná si slova anděla: „... jeho království nebude konce“ (Lk 1, 33). Majestát uprostřed všednosti. Čest ve špině hnoje a potu. Božství, jež vstupuje do světa na podlaže chléva. Toto miminko hledávalo na celý vesmír. Místo roucha věčnosti se obléklo do hadrů, aby mu bylo teplo, za zlatý trůn přijalo špinavou ovčí ohradu. Nejsou tu velebící andělé, nýbrž pastýři. A město se svou vřavou nepoznává, že jejich planetu navštívil Bůh. Hostinský nikdy neuvěřil, že to byl Bůh, koho vyštval do chladné noci. Lidé se vysmějí každému, kdo jim řekne, že v náručí dospívajícího děvčete na kraji jejich vsi leží Mesiáš. Nepřipustí takovou možnost – jsou příliš zaneprázdněni. Proč si té noci nevšimli příchodu Jeho Veličenstva? Ne pro své zlé skutky či úmysly – nýbrž proto, že ho nevyhlíželi!“ Zastav se o těchto Vánocích, uprostřed hraček, ozdob a rozruchu, a vyhlížej ho. Znáš-li jej jako Pána a Spasitele, udělej si čas k uctívání – a pokud ne, tedy ho za Pána a Zachránce přijmi. Budou to ze všech Vánoc, které jsi zažil, ty nejlepší.

Slovo pro každý den

NAŠE FARNOST DNES

Z farních matrik – listopad 2022

Pokřtěni byli:

Lucie Hyacinta Struhařová
Jáchym Macháč
Damián Macháč

Pohřbeni byli:

Václav Lysák (86 let)
Robert Macháč (44 let)
Františka Sucháčková (85 let)
Antonín Hauerland (82 let)
Josef Měřička (96 let)

Bylo:

- Slavnost Všech svatých – dušičková pobožnost na hřbitově
- Vzpomínka na všechny zemřelé - Památka zesnulých
- Fatimská pobožnost
- Slavnost Ježíše Krista Krále – konec liturgického roku
- Lektorský kurz ve Val. Kloboukách
- 1. neděle adventní, při mších sv. svěcení adventních věnečků

Bude:

- Rorátní mše sv. – pondělí v 6. 30 hod, středa v 17. 00 hod., sobota v 7. 30 hod.
- Adventní zastavení – v pátek 2., 9., a 16. 12. v 17. 00 hod.
- 6. 12. Setkání se sv. Mikulášem
- 8. 12. Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie – mše sv. v 7. 30 a 17. 00 hod.
- 13. 12. v 16. 00 hod. Fatimská pobožnost
- 24. 12. mše sv. „půlnoční“ pro děti v 15. 00 hod., ve 24. 00 hod. půlnoční mše sv.
- 25. 12. Slavnost Narození Páně
- 26. 12. svátek sv. Štěpán (mše sv. jako v neděli)
- 27. 12. na svátek sv. Jana Evangelisty při mších sv. svěcení vína
- 28. 12. svátek Mládětek
- 30. 12. svátek Svaté rodiny (obnova manželských slibů při mších sv.), po mši sv. vánoční koncert
- 31. 12. Silvestr – děkonná mše sv. v 16. 00 hod.
- 1. 1. mše sv. na Nový rok v 7. 30, 9. 00 a 17. 00 hod., Slavnost Matky Boží, Panny Marie

Památka zesnulých

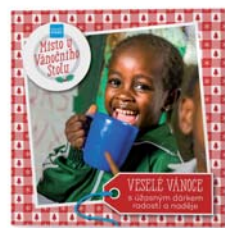

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE

- 1. 12. ZDOBENÍ PERNÍČKŮ v 9.30 hod.
- 5. 12. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 10. 12. PRODEJ VÝROBKŮ DENNÍHO STACIONÁŘE NA PŘEDVÁNOČNÍM JARMARKU NA NÁMĚSTÍ V BRUMOVĚ-BYLNICI. PŘIJĎTE NÁS PODPOŘIT.
- 13. 12. NÁVŠTĚVA DĚTÍ Z MATEŘSKÉ ŠKOLKY Brumov-Bylnice v 9.30 hod.
- 14. 12. NÁVŠTĚVA DĚTÍ ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY Brumov-Bylnice v 9.30 hod.
- 22. 12. POZEZENÍ U VÁNOČNÍHO STROMEČKU v 9.30 hod.

PROSTRŮ MÍSTO U VÁNOČNÍHO STOLU HLADOVĚJÍCÍMU DÍTĚTI

Jestliže nevíte, co darovat letos pod stromeček, máme pro vás tip na dárek, který udělá radost všem lidem dobré vůle

a navíc reálně mění lidské životy. Hnutí Mary's Meals pomáhá už více než dvěma a čtvrt milionu dětí na celém světě. Poskytuje jim vydatné jídlo v místě jejich vzdělávání, aby se mohly lépe soustředit a hodně se toho naučily. To přináší naději příští generaci a doslova zachraňuje životy. Letos o Vánocích se můžete k hnutí připojit a prostrít jeden nebo i více virtuálních talířů u vašeho stolu za pouhých 459 Kč. Tím zajistíte jídlo jednomu dítěti na celý školní rok. Stůl prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu u eshopu hnutí Mary's Meals zde: <https://eshop.marysmeals.cz/darkovy-poukaz-misto-u-vanocniho-stolu/>, případně navštivte www.mistouvanocihostolu.cz.
Za Mary's Meals Veronika Miškaříková

POUTNICKÁ ITÁLIE – RE

Více poutních či jinak nábožensky zajímavých míst v Itálii jsem navštívil v roce 2007. Ale místo, jež není u nás až tak známé, a které vám chci představit, jsem navštívil dne 29. 9. 2022.

Re – této horské obci, která leží v nadmořské výšce 710 m, a má asi 700 obyvatel, nacházející se v severní Itálii v regionu Piemont v údolí Val Vigezzo asi 7 km od švýcarských hranic (kde je pak nejbližším městem Locarno vzdálené od hranic asi 25 km), a 20 km od města Domodossola (obě tyto města spojuje 52 km dlouhá horská elektrifikovaná železniční trať, zvána též Centovallina/Vigezzina, s rozchodem kolejnic 1000 mm), dominuje bazilika Panny Marie Krvácející.

Svatyni tvoří dvě budovy, a to: jednolodní kostel svatého Mauricia s třemi oltáři, který byl vybudován na začátku 17. století a jehož zvonice stojí izolovaně na náměstí čelem k jeho průčelí, a bazilika, jež byla vybudována relativně nedávno (1922-1958) a byla papežem Piem XII. povýšena na baziliku minor. Zajímavostí je, že bazilika nemá žádnou apsidu - za presbytářem je naroubována přímo na kostel sv. Mauricia u oltáře s obrazem Panny Marie Krvácející a díky velkému oknu je z baziliky vidět i tento oltář a obraz.

Oltářní obraz Panny Marie Krvácející

Průčelí baziliky je v novogotickém slohu, má centrální rozetové okno a tři portály. Této třílodní bazilice, kterou zdobí četná vitrážová okna a je zakončena majestátní kupolí vysokou 51 m, vévodí hlavní oltář ze 17. století, na kterém se nachází obraz Panny Marie Kojící ze 14. století. Obraz byl zasažen kamenem vrženým jedním rozzlobeným mužem, který prohrál hru "piodella" v noci dne 29. dubna 1494. Ten muž se tím kamenem trefil přímo do obrazu do čela Panny Marie a z té rány pak zázračně tekla krev asi po dobu 20 dní.

Tato podivuhodná skutečnost byla zaznamenána v pergamenu podepsaném starostou údolí Val Vigezzo, Danielem Crespim, a čtyřmi notáři ještě v týž den zázraku, stejně jako v jiném pergamenu z 16. století napsaném následujícím starostou, Angelem Romanem, který přijal křesťanskou víru poté, co spatřil obraz se stopami krve.

Ampule s troškou zázračné krve a fragmenty s krví nasáklými materiály se nachází na oltáři kostela sv. Mauricia. Panna Maria Kojící je tedy od tohoto incidentu nazývána Panna Maria Krvácející.

Tato svatyně je cílem různých poutí z okolí a je místem uctívání v údolí Val Vigezzo. Od dob zázraku až do dnešních dnů byla mnohým poutníkům, kteří se zde přišli modlit k Panně Marii, Matce Boží, dána znamení ochrany a pomoci. Svatině Panny Marie Krvácející spravují otcové obláti.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

VÁNOČNÍ OPLATKY

Oplatka máčená v medu odjakživa symbolizovala spokojenost, radost, zdraví a duševní čistotu pro celou rodinu. V dřívějších dobách se vánoční oplatky pekly z nekvašeného těsta ve speciálních formách ozdobených církevními symboly a většinou měly kulatý nebo oválný tvar. Pekli je zejména kněží a učitelé v církevních školách, kteří je pak roznášeli do rodin. Dnes se k této tradici používají především oplatky kupované.

Princip dělení oplatky spočívá v tom, že si z jedné oplatky ulomí svůj kousek všichni členové štědrovečerní hostiny, namočí ho do medu a poté ho sní. Tento zvyk se může provádět před i po samotné večeři.

Převzato z internetu

Vánoční oplatky

JSI LETOS O VÁNOCÍCH SÁM?

„Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkroušeni v srdci...“ (Žl 34,19)

Když se ocitneš o Vánocích sám, pohledy a zvuky, které ti dříve přinášely radost, mohou umocňovat pocit smutku a ztráty. Neexistuje žádné rychle fungující řešení. Zpracovat ztrátu vyžaduje čas a Boží milost. Zde je pár myšlenek, které vám mohou pomoci: 1) Nepředpokládej. Nevěř mýtu, že všichni ostatní prožívají dokonalé Vánoce, jenom ty se trápíš. Pravda je, že všichni máme zkušenosti s nereálnými požadavky, s nervozitou okolo nákupů, organizování zábavy a dáreků. A když máme v srdci bolest, bývá to ještě horší. Proto si vždycky tak oddychneme, když je po všem! 2) Je to jen jeden ze tří set šedesáti pěti dnů. Těch čtyřiařicet hodin můžeš zvládnout, protože Bůh ti zaslíbil: „... tvá síla ať provází všechny tvé dny“ (Dt 33,25). 3) Odpoutej se od sebe. Zkus to. Rozhlédni se, jestli není někde nějaká potřebná rodina nebo známý, který prožívá bolest a potěšilo by ho být hodinku s tebou. Pravděpodobně je to poslední věc, na kterou bys měl chuť, ale je to dobrá terapie: obnoví to tvou perspektivu a přinese pocit pohody a vděčnosti. 4) Zaved' si nové tradice, zejména když se při starých necítíš dobře. „... zapomínáje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou...“ (F 3,13). Cítíš se sám? Pomodli se: „Pane, ty víš, jak mě dnes bolí srdce. Tvé Slovo říká, že jsi blízko těm, kdo jsou zkroušeni v srdci. Dej mi cítit svou blízkost. Staň se pro mě skutečnějším než vnější aktivity a prázdnota v mém nitru. Pomoz mi přiblížit se k tobě a prožít takové Vánoce, jaké jsem dosud nepoznal.“

Slovo pro každý den

JENÍČEK Z HARARU

Je to sirotek, asi čtyřletý. Neznáme ani jeho domov, ani jeho rodiče. Je jedním z dětí, které lidé pohodlili dravé zvěři na pospas. Ale anděl strážný bděl nad ním, a Jeníček je dnes na misi v Hararu. Je to černoušek zcela zvláštní, na svůj věk rozumu velmi vyspělého. Je vážný, klidný a za jeho očima, které září jako hvězdy, jako by tkvěly myšlenky velmi hluboké. Chování tohoto hošíka je vznešené, ukázněné, přímo majestátní.

Jednoho dne zpozoroval, že kněz zpovídá v kostele. Tiše se tam vydal i Jeníček. I on měl co říci Otci – zpovědníkovvi. Dospělí jeden po druhém přistupovali ke zpovědnici a potom odešli k oltáři, aby se modlili uložené pokání. Jeníček nikterak nespěchal. V koutku kostela tiše a trpělivě čekal. Teprve, když se kněz chystal k odchodu, přiblížil se a pravil: „Chci se vyzpovídat. Dopustil jsem se mnoha hříchů.“

Kněz se podíval na hochu, vzal ho za ruku a šel s ním před kostel. Tam se posadil na kámen a vzal malého hříšníka na klín. A potom si něco dlouho vyprávěl... Nakonec se kněz zeptal: „Jeníčku, kde je Pán Bůh?“

Hošík se postavil, natáhl ruku, jak jen mohl vzhůru, a pravil: „Tam – nahore!“ Potom vzal kněze za ruku, vedl ho do kostela před svatostánek a pravil šeptem, ukazujíc rukou: „A zde!“ Potom se chytil oběma rukama za prsa a řekl: „A zde uvnitř!“

Kněz mlčel. Odkud měl ten hošík tak nesmírnou lásku k Bohu? Kdo ho naučil pravdám tak hlubokým, kdo mu vdechl tak předčasně velikou touhu po svatém přijímání? Jeho svatý anděl strážný! Přiveď Jeníčka na misi, prováží ho tímto životem...a snad ho brzy doprovodí do nebes.

Článek vydaný v časopise Černoušek, 1940, napsal P. Damas (kapucín misionář v Habeši)

NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ PANNY MARIE (8. 12.)

Který sport je ze všech nejkrásnější? Vyjít do přírody, jít přes hory a doly a vylézt na temena k nebi se pnoucích skal. Práví turisté, když chtějí jít na hory, jdou večer hodně brzy spát a vstanou časně ráno – ba ještě v noci, neboť již ve dvě nebo ve tři hodiny po půlnoci se vydávají na cestu.

Kolem je ještě tma, jenom na nebi svítí hvězdy. A turisté jdou pěkně jeden za druhým. Jen okované boty a bodce holí cvakají o tvrdá skaliska. Pak se tma mění v šedivě přítmí, potom zčerve-

ná až zahoří čistými červánky a z nich se za několik okamžiků vyhoupne krásné slunce.

Lidstvo také kdysi obklopovala tmavá, hustá noc pohanství a trvalo to dlouho, velmi dlouho, než vyšlo lidstvu spásonosné slunce – Ježíš Kristus. A jako naše slunce vystupuje z čistých červánků, tak Ježíš Kristus se zrodil z Panny Marie – matky naprosto čisté, na níž od samého počátku jejího života nebyl ani stín hříchu.

Hodně dávno žil na dvoře mocného krále udatný zbrojnoš. Ve válce se vyznamenal svou bojovností, a proto mu král řekl: „Za tvou hrdinnost učiním tebe i všechny tvé děti šlechtici a dám ti zámek na vysoké skále darem.“

Nový šlechtic se uklonil, poděkoval králi a odstěhoval se na svůj zámek. Ale brzy zpyšněl, krále neposlouchal, dokonce proti němu bojoval. Avšak byl přemožen, zajat a uvržen do vězení. Pro zradu byl zbaven šlechtického titulu a majetku nejen on, ale i všechny jeho děti, které musely pykat za otcův hřích.

I my musíme pykat za zradu a vzpouru prvních rodičů. Všichni jsme na svět přišli s duší potřísněnou dědičným hříchem. Jenom jedna jediná byla výjimka: Panna Maria. Proto jí říkáme: bezposkvrny prvotního hříchu počatá.

Čeněk Tomáško, Dětským duším

Miluj bez předstírání. Říkej bez urážek. Poslouchej bez souzení.

(Karol Wojtyła)

SVĚDECTVÍ

BABIČKA RADOST

„Babičko, víš, že by ses měla jmenovat ‚babička Radost‘?“ udiveně se dívám na vnuka. Proč bych se měla jmenovat jinak? Už jsem si na to jméno, co tolik let nosím v legitimaci, docela zvykla.

„Proč?“ ptám se.

„Protože každému děláš radost...“

Pohládím ho. Co na to říct? Dávají se všelijaké medaile. Každou chvíli někdo někoho nějak pochválí. Upřímně i vypo-

čítavě. Ale může být větší pochvala, než když mu někdo řekne, že by se měl jmenovat ‚Radost‘? O tolik titulů lidé usilují. O tolik povýšení. Jenomže koho asi dnes napadne, že by mohl mít také vyznamenání, jaké by mu udělil ne nějaký úřad, jaký by mu udělili jeho blízcí. Děti nebo dospělí.

Babička Radost.

Podívám se na sebe do zrcadla, v poslední době z toho pohledu už moc radosti nemám, jako jsem mívala kdysi. Ale co se dá dělat. Radost bývá neviditelná. Radost zrcadlo neukazuje.

Usměju se na sebe do zrcadla. Co na tom, že mi přibýlo tolik vrásek a už nejsem ta dívka, za kterou se chlapci otáčeli. Jsem „babička Radost“! Něco bych měla ještě dnes udělat – nějakou radost. Abych těm okolo sebe ukázala, že jsem tenhle báječný titul, tohle skvělé vyznamenání nedostala neoprávněně.

Indiáni nedávali obyčejná jména - „Orlí oko“, „Rychlý mustang“,... Kolik bylo jmen, podle kterých se dalo poznat, jaký ten člověk je – člověka nepoznáme podle obyčejného jména. Kolikrát potkáme někoho, kdo by také mohl být přejmenovaný, jmenovat se místo svého občanského jména třeba „Mračení“, „Vztekllost“, „Naštvanost“.

Kolik jmen by mohli dospělí vymyslet pro své blízké, kdyby je mohli přejmenovat – „Vlídnost“, „Usměvavost“, „Laskavost“. Myslím, že tenhle „predikát“, tenhle titul je nejvyšší, o jaký by se mohlo na tomto světě usilovat. Ale co udělat, abych si toto jméno zasloužila? Opravdu zasloužila? Dnes? Zítřka...

Jak by asi svět vypadal, kdyby se po ránu každý zamyslel, co by měl udělat, aby si zasloužil tohle jméno.

Eduard Martin,

Srdečné pozdravy z Betléma

FILTR

(vyprávění jednoho psychologa)

Člověk může načerpat poučení z tolika zdánlivě naprosto obyčejných a zdánlivě naprosto běžných věcí. Andělé nás někdy oslovují velice nenápadně. Je třeba být ostražití, abychom jejich oslovení dokázali nepřeslechnout.

Jednou jsem jako malé dítě pozoroval maminku. Moc rád jsem jako tříleté dítě sedával na vysoké židličky v kuchyni a díval se, jak vaří. Jak jsem si při tom připadal důležitý. Jako bych vařil sám. Maminka právě něco prosívala.

„Víš,“ řekla mi, „takhle by sis měl prosívat, co chceš v životě dělat, a dát si pozor, abys to prosil dobře.“

Dítě si občas něco zapamatuje. Něco, co by nikdo nepředpokládal, že v malé hlavičce utkví a půjde s ním životem. Moje první vzpomínka je na sítko. Asi jsem o tom s maminkou hovořil a ona věta, ono dávné vaření, se do mě vpečetila.

Dospělí by si měli dávat pozor na každé slovo, které vysloví před dětmi, na každý čin, který před nimi vykonají – nikdy nevědí, jestli u dítěte nenastane onen „vpečetovací okamžik“, při kterém se do duše vnese něco, co v ní zůstane a poznamená jeho život.

Sítka – Filtr.

Často jsem si před důležitým rozhodnutím uvědomil, jak je důležité na ono sítko nezapomínat. Kolikrát stačí nějaký nápad, záměr, plán prosít, a člověk rázem zjistí, jestli to, co chce vykonat, je dobré a prospěšné, nebo jestli to síttem propadne a jestli je to zbytečnost a hloupost, která by mu přinesla jenom ztrátu, marnost.

Zase jsou Vánoce. Dětské Vánoce. První Vánoce, na které se pamatuji. A už ta vzpomínka na ně je pro mě vzácná. Jak krásným dárkem může být vzpomínka. Zase sedím na své židličce. Dívám se na sítko potřásající se v mamčiných rukou. Jak jinak by můj život vypadal.

Jenom kdybych byl v několika důležitých okamžicích použil pro své plány sítko. Oč by byl šťastnější. Stačí nenápadný filtr. A člověk dokáže přefiltrovat své plány a odstranit z nich tolik, tolik tmy.

*Eduard Martin,
Srdečné pozdravy z Betléma*

Z HISTORIE

Svatý Hostýn

SVATÝ HOSTÝN

Po letech radosti a jásavých písní přišly chmurné roky německé okupace. Hned po obsazení pohraničí se na Svátý Hostýn uchýlili k dočasnému pobytu rodiny utečenců ze Sudet. Později poutní domy sloužily jako ubytovny Hitlerovy mládeže. Německé úřady poutě na Hostýn zakazovaly, přesto v roce 1940 přišlo na poutě asi 140 tisíc lidí. Nebylo možné, aby v tak těžké době lidé k Matce Boží nepřišli pro útěchu a povzbuzení. Stejně tak na skromné oslavy 700. výročí vítězství nad Tatary si přišlo pro naději skoro 200 tisíc poutníků.

Německá armáda potřebovala kvalitní materiál na nová děla, proto po celé Evropě sbírala zvony. Z Hostýna si vojáci odvezli 3 zvony, jeden se podařilo včas ukrýt. Odvážní muži v noci odvezli zvon i bronzovou sochu Božského Srdce Páně.

Vyprávění o Svatém Hostýně

PAMÁTKY U NÁS

OBRÁZEK P. MARIE V BYLNIČKÁCH

Obrázek je po levé straně polní cesty vedoucí do Bylniček poblíž domku „u Myšáků“.

„V blízkosti tohoto obrázku, na kterém je Panna Maria, tragicky zemřel kolem roku 1930 mladý člověk. Obrázek má připomínat tuto událost. Vedle obrázku je pramen vody.“

Kolem roku 1990 pan František Bližňák se svým synem tento obrázek obnovil. Zhotovil vkusně vyřezávanou, plechem zastřešenou kapličku, která je umístěna na dřevěném sloupku. Uprostřed sloupku je osazena dřevěná ohrádka určená pro květiny.

Památná místa farnosti brumovské

SVATÍ

Sv. Lucie

SV. LUCIE (13. 12.)

Pocházela ze Syrakus. Proti její vůli ji rodiče zaslíbili bohatému mladému pohanovi. Matka, až po svém uzdravení na přímluvu sv. Agáty, se smířila s přáním Lucie, která chtěla žít v celibátním zasvěcení Kristu. Snoubenec ale nesohlasil. Za Diokleciánova pronásledování ji udal jako křesťanku. Byla odsouzena k násilné prostituci, a protože byla od ní uchráněna zázračnou silou, byla údajně oslepena a její hrdlo probodnuto.

Úcta k ní byla rozšířena v celé církvi již na konci 6. století, se zařazením jména do mešního římského kánonu. Při průzkumu katakomb v Syrakusách byl objeven její hrob.

Její jméno je odvozováno od latinského slova lux – lucis, znamenající světlo a je překládáno jako Světлана. Od něho pochází i pojmenování nejmladších členek skautingu – světlušek, které v ní vidí patronku a chtějí se snažit být světlem a vzorem pro druhé jako ona.

Ostatky Lucie byly asi r. 1039 přeneseny nejdříve do Konstantinopole (pro obavy z muslimských útoků), a odtud r. 1204 do Benátek, kde se nacházejí v chrámu sv. Jeremiáše a Lucie. Části z nich byly předány do Syrakus. Relikviář s jejíma očima je uchováván v Neapoli.

Převzato z internetu

OTČE NÁŠ

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům a neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého ...

DVĚ ZRCADLA

Jednou se ďábel zastavil před zrcadlem. Když tam viděl svou ošklivou tvář, začal se všelijak šklebit a dělat směšné obličejy. Líbilo se mu to natolik, že se rozřehtal. Smíchem se začal svíjet, až vrazil do zrcadla a shodil ho. Zrcadlo, ve kterém se odrážel ďáblův obraz, spadlo a rozbilo se na milion kousků.

Silný uragán přinášející zkázu roznesl úlomky ďáblůva zrcadla do celého světa. Úlomky byly menší než zrnka písku a dostaly se do očí mnoha lidem. Ti pak viděli jen to, co bylo zlé a zkažené. Jiné střepy se proměnily ve skla brýlí a lidé, kteří je nosili, už nevěděli, co je správné. Větší kusy se dostaly do oken. Chudáci, kteří se skrze ně dívali, viděli sousedy jen jako nesympatické lidi a na cestě samé zločince. Jiné úlomky ďáblůva zrcadla se zapichly do televizorů jako kousky obrazovky, na kterých se ukazovaly jen katastrofy a zločiny.

Když Pán viděl tuto pohromu, rozhodl se lidem pomoci. Hodil na zem zrcadlo, v němž se odrážel obraz jeho dobroty a spravedlnosti. Zrcadlo se rozbilo na miliardy kousků a dobrý vítr Ducha se rozfoukal na všechny strany. Kdo přijme i ten nejmenší střípek tohoto zrcadla do svých očí, začne vidět dobro a dobrotu. Na ostatních vidí spravedlnost, ušlechtilost, radost a naději. A když se objeví něco zlého, uvidí i způsob, jak toto zlo odstranit.

Ježíš je Božím zrcadlem, pravým obrazem Boha. Když posloucháme jeho slova a jednáme jako on, budeme umět vždy vítězit nad zlem.

Bruno Ferrero, Otče náš

BLAHOPŘÁNÍ

Rozdáváte radost, úsměv i dobré rady. Umíte se ostatním trefit do nálady.

K vašim jmeninám a taky všem, kteří slaví narozeniny v měsíci prosinci, dovolujeme si přát, ať štěstí a láska provází vás.

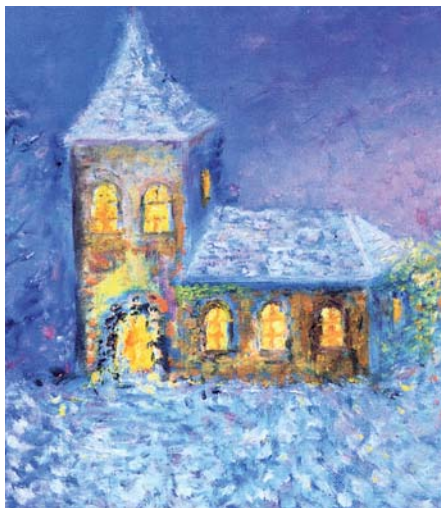
Fm

PODĚKOVÁNÍ

Ze srdce děkujeme za Vaši celoroční námahu, úsilí a ochotu věnovat svůj volný čas pro náš chrám, který slouží nám všem. Děkujeme za úklid kostela i okolo něj. Za krásnou květinovou výzdobu, praní bílých ubrusů na oltář, hudebnímu doprovodu při mších sv., atd.

Bůh má s Tebou velké plány! Počítá s Tebou do kolektivu svatých.

Fm

Nora Střelcová

Už je s námi věčná Láska, už tu nejsme sami, přišla na svět v prostém chlévě, přišla jesličkami.

Z LITURGIE

25. 12. 2022 Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční

„Dnes se vám narodil Spasitel.“

1. čtení: Iz 9,1-3.5-6

2. čtení: Tit 2,11-14

Evangelium: Lk 2,1-14

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v pozeňnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plenek a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině ponocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všecken lid: V městě Davidově se vám narodil Spasitel – to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plenek a po-

ložené v jeslích.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení.“

Ozvěna slova:

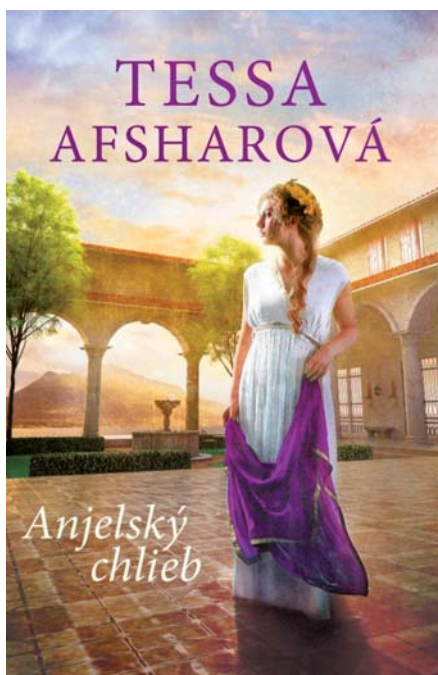
Kolik lidí by si dnes přálo, aby atmosféra pokoje a vstřícnosti trvala stále, celý rok! Kolik lidí je přesvědčeno, že konflikty, násilí a neštěstí jsou s vánočními svátky zcela neslučitelné! Je dobré, že mnozí alespoň jednou za rok dojdou k přesvědčení, že lidský život a mezilidské vztahy se nemusejí stále podobat otevřenému bojišti! Ale kdo zařídí a postará se, aby byl mezi lidmi pokoj, dobrá vůle na všech stranách, schopnost a ochota mnohých k hledání cest k smíření? Mohou to udělat vlády? Školy? Náboženští vůdci a myslitelé? Nebo snad církve? Každý z nás přece může uvidět náznak cesty, která vede dál. Vánoce znamenají setkání s láskou. S láskou Boží, která v dítěti Ježíši přišla na svět. Tato láska je nabízena celému lidstvu, ale nevnučuje se ani jedinému člověku. Otevírá dveře víry, nemá však žádné prostředky, kterými by donutila jednat lidi dobře. Tak si položme otázku: Odejeme z těchto Vánoc opět s nepořízenou? Nebo tomu bude jinak? Bůh nám dal jedinečnou nabídku. Ježíš se narodil také pro tebe, ať si kdokoliv. Starý nebo mladý, šťastný či nešťastný, úspěšný či neúspěšný. Narodil se pro tebe a k tobě chce také přijít. Chce ti ukázat naději, která nezávisí na tvých schopnostech nebo na výhrách či prohrách politických stran. Rád by ti otevřel cestu k bohatství, které není závislé na tvých úspěších, na kursu koruny, ani na míře inflace. Touží přijít, aby ti ukázal, že také tobě může být velkoryse odpuštěno. S Pánem Ježíšem můžeš začít ve svém nitru slavit trvalé svátky pokoje a smíření. Trvalé Vánoce. Svět se v tobě může začít měnit. Není to málo? Každý z nás totiž může začít měnit svět k lepšímu jen z vlastního nitra.

INSPIRACE K ČETBĚ

ANJELSKÝ CHLIEB

Autor: Tessa Afshar

Purpur. Významné odvetvie obchodu v Rímskej ríši, ktorému dominujú muži. Jedna žena sa však rozhodne uchopiť opraty úspechu a vydáva sa na neuvěřiteľnú cestu veľkej odvahy, pevnej vôle a skutočného priateľstva. A popritom zmení svet.

Prv než sa Lýdia stala predavačkou purpuru, bola jednoduchou dcérou remeselníka, ktorá milovala tri veci: svojho otca, domov zdedený po predkoch a farbenie látok. Podlou zradou však prichádza o všetko.

Lýdia uteká do Filíp s tajnými receptúrami otcových farbív, aby si tam založila vlastnú dielňu. Vďaka odhodlaniu a vzťahom, do ktorých občas vstupuje šťastnou náhodou - a, samozrejme, vďaka otcovmu vzácnemu farbivu - sa vypracuje na jednu z popredných obchodníčok v meste. Napriek tomu ju neustále prenasleduje strach. To sa však zmení, keď stretáva apoštola Pavla, vypočuje si jeho slová plné nádeje a stáva sa prvou európskou kresťankou. Pred tajomstvami minulosti však nemožno utekať navždy. Keď napokon vyplávajú na povrch, Lýdia sa musí rozhodnúť, či bude pevne stáť vo viere, alebo sa poddá strachu, ktorý ju celý život ovládal.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl:

Za organizace dobrovolníků. Modleme se, aby rozvojové a dobrovolnické organizace nacházely osoby ochotné zapojit se do společného dobra a neustále hledaly nové způsoby spolupráce na mezinárodní úrovni.

Národní úmysl:

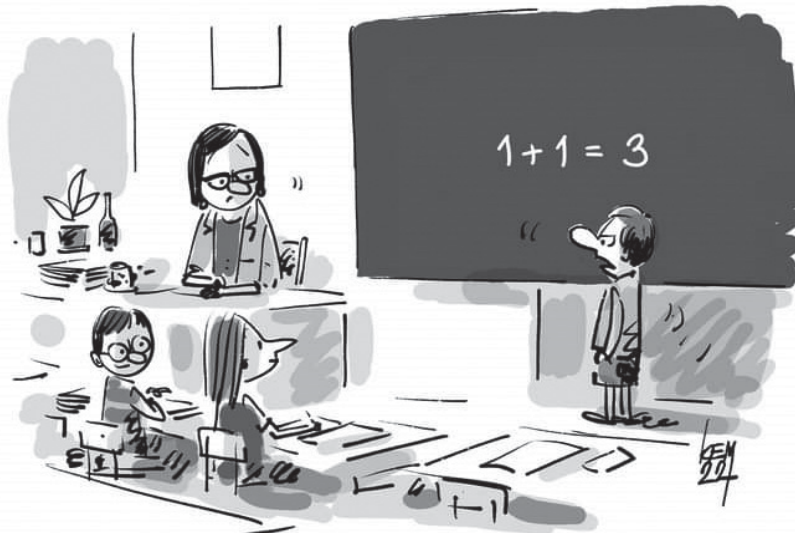
Za návštěvníky půlnočních bohoslužeb. Modleme se za ty, kteří o Vánocích navštíví naše kostely, aby se nechali proniknout radostnou zvěstí.

MŠE SV. V SIDONII

- 3. 12. Za Václava Měšťánka (1.výročí)
- 10. 12. Za Ludmilu Lysáčkovou (1.výročí)
- 17. 12. Za Jana Kubíka (1.výročí)
- 26. 12. Za rodiče Krahulcovy a Varčekovy

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- O Vánocích říká maminka Pepíčkovi: „Pepíčku, zapal vánoční stromeček.“ Za chvíli přijde Pepíček a říká: „A svíčky taky?“
- Baví se kolegyně po svátcích: „Co ti dal manžel pod stromeček?“ „Norkový kožich.“ „A sedí?“ „Jo, oni tam měli schovanou průmyslovou kameru!“

Jak to, za pět? Vy mě trestáte za jiný názor?!

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC PROSINEC 2022

1.	ČT	17. 00	Na jistý úmysl
2.	PA	7. 30 17.00	Za nemocné Za dvoje + rodiče, + rodinu Liškovu, Tůmovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
3.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
4.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Ladislava Strnada, + syna Štěpána, + Josefa Bařinku, + rodiče, + rodiče Strnadovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Ptáčkovy, + syna Rostislava, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za farníky
5.	PO	6.30	Za celý + rod Cyrilu Zvonička, + manželku Anežku a Boží požehnání pro živou rodinu
6.	ÚT	17.00	Za + rodiče Slováčkovy, + syna Františka, dceru Marii, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
7.	ST	17. 00	Za živé a + včelaře z farnosti
8.	ČT	7. 30 17. 00	Za farníky Za Kongregaci kněží Mariánů
9.	PÁ	17. 00	Za + Aloise Bařinku, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	SO	7. 30	Za + Boženu Poláchovou, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	NE	7. 30 9.00 10.30	Za + Josefa Machalu, dvoje + rodiče, vnučku Petru, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jaroslava Lysáka, + rodiče Lysákovy a Lysáčkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
12.	PO	6. 30	Za + z rodiny Strapinovy, Šimoníkovy, Urubkovy, Kuliškovy a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	ÚT	16. 00	Za + Bohumila Švédou a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	ST	17. 00	Za + rodiče Františka a Anežku Hořákovy, + bratra Antonína a Emílii a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ČT	17.00	Za + manžela Stanislava Hudečka, jeho + rodiče, rodiče Suré, + děti, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
16.	PA	17.00	Za + Františka Křeka, dvoje + rodiče, jejich + sourozence, + zetě Pavla, Luďka a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	SO	7.30	Na poděkování Pánu Bohu za 50 let života Pavly Charvátové, + Jaroslava a Aloisii Deklevovy a Boží ochranu pro živou rodinu
18.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Marii Svobodovou, + manžela Karla, + pravnučku, 7 sourozenců, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Karla a Annu Kantnerovy, + syna Karla, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
19.	PO	6. 30	Za + Karla Lysáka (1. výročí) a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	ÚT	17.00	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu, Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu, s prosbou o Boží požehnání
21.	ST	17.00	Za + rodiče Marii a Františka Strnadovy, + syna Ivana, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	ČT	17.00	Za + Marii a Vincenta Kozubíkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	PÁ	17. 00	Za + Marii Lysáčkovou (1. výročí) a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	SO	15.00 24.00	Za děti z farnosti Za farníky
25.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + z rodiny Miklasovy, Ptáčkovy a Moravčikovy a Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za dožití 60 let života, za + rodiče Ptáčkovy, + Rostislava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
26.	PO	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Rajovy a Matějíčkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Antonína Řeháka, + manželku Marii, dvoje + rodiče, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Slabíkovy, + sourozence, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
27.	ÚT	17.00	Za + rodiče Lysákovy, + zetě Josefa a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	ST	17. 00	Za + Pavla Nováka, + bratra Karla, + rodiče, prarodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	ČT	17. 00	Na poděkování za dary a milosti uplynulého roku rodiny Poláchovy, Vaculíkovy a Lysákovy
30.	PÁ	17. 00	Za + Annu a Františka Bačovy, + bratra Františka, + Anežku a Karla Suré, + švagra Stanislava a Boží ochranu pro živou rodinu
31.	SO	16. 00	Na poděkování za dary a milosti uplynulého roku

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio